

Чорна чайка скрикнула

Ігор Павлюк

Чорна чайка скрикнула "киги!"
В самоті так страшно усміхатися...
Я піду у гості до могил,
Бо сумною стала мені хата ця.

Бо сльоза скотилась на сніги.
Колискова пісня пригадалася.
Я прийду у гості до могил.
Так мені ворожка нагадала.

В ковилі спокійно згасне день,
Стрічкою махне мені рожевою.
Я не маю спокою ніде.
Я собі до осені дожеврію.

Здрастуйте, хрести мої старі
З рушниками, світлими, як лебеді!
Вже до душ дідівських, що вгорі,
Внуківські ростуть терпкими стеблами.

Білу нитку літо розплело.
Чорну чайку діти не порадують...
Я на місто виміняв село —
Мов пішов до правнука
Від прадіда.